

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

VIII. Peccator offendit Deum, quia eum immani barbarie, quo ad se,
perdere nititur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

nouissimus: ego Dominus, hoc est nomē
 meum, gloriam meam alteri non dabo: *Ef 41. 24.*
 ecce vos estis ex nihilo, & opus vestrū
 ex eo quod non est. Quid ergo superbis
 terra & cinis? Recordare homo *Gen. 3. 19.*
 tibi dictū: In sudore vultus tui ves-
 cēris pane tuo, donec reuertaris in terrā
 de qua sumptus es, quia puluis es, & in
 puluere reuerteris. Solum ergo regi seculo- *1. Tim. 1.*
 rum immortalis, inuisibilis, soli Deo ho- *17.*
 nor & gloria in secula, nobis autē con- *Dan. 9. 7.*
 fusio faciei: Quibus scientia hæc
 non subest, fruitioneque adeo cre-
 aturarū Deos sibi fabricant, eos
 Deus cedere sede iubet, tristem-
 que redire sub orcum.

CAPVT IIX.

Peccator offendit Deum, quia cum im-
mani barbarie, quo ad se, perde-
renititur.

Diximus ad huc, in Dei maie-
 statem impium insurgere,
 C 3 eius

eius omnipotentiam vilipende-
 re, sapientiam contemnere, iusti-
 tiam conculcare, plura ne super-
 sunt? supersunt eheu plura: quæ
 illa? Horreo dicere, doctrinæ ta-
 men ordo me vt dicam cogit:
 Peccator horrible & nefandum
 deicidiū meditatur; & in bene-
 factorem ingratus, in patrem im-
 pius, in sponsum infidelis, in De-
 um idololatra sic inuadit, vt si
 dolorum & mortis capax esset,
 pereundum illi necessariò foret.
 O sathanicam malitiam? O di-
 ram tyrānidem? Inuadit autem
 primò omnium, *aduersus Deum,*
Cap. 15. 26. vt Iob ait, *roboratus, pinguiq; ceruice*
armatus, eum in reb. creatis aggre-
 diendo, & ab illis expellēdo, vsu
 suo nefario; Deus enim in illis,
 peculiari quadam ratione, est,
 cū benè illis vīmur. Inuadit
 deinde, dum illum à se expellit,
Psalm. 3. 31. *in quo delicia eius fuerūt antea,* cū
 in

in gratia erat: Inuadit cum eum
 è folio suo regali, cælo videlicet
 deijcit; & creaturam, vel se poti-
 us, ceu bonum summum in eo col-
 locat. Inuadit dum oculos Dei,
 hoc est, intellectum & rationem
 effodit, nõ ideo solum, quia op-
 tat Deum sua peccata non vide-
 re, & castigare consequenter, sed
 eatenus quoq; quatenus Dei sa-
 pientia suam, imo demonis, car-
 nis, & mundi, multis partib. præ-
 fert, & cū Saule, Deo neglecto,
 pythonissam cõsulit, cū Ocho-
 zia Beelzebub Deum Accaron;
 cū Roboam, abiecto seniorum
 cõsilio, iuuenū accipit consiliū.
 O consilium cõsultori pessimū.
 Inuadit dum voluntatem Dei è
 medio tollit; quod enim, ceu be-
 num, Deus vult, ipse, ceu malū,
 nõ vult; & vice versa, quod De-
 us, ceu malum, nõ vult, ipse tan-
 quam bonum vult; quod Deus

C 4 amat,

4. Reg. 1. 2.

3. Reg. 12.

13.

amat, peccator detestatur, & cōtra; quod Deus præcipit, omittit ipse, quod omitti vult, id ipse amplectitur. Intellectu & volū-
tate sublatis, substantiam quoq; illius, quæ ab illis re non differt, inuadit & tollit, adeoque Deum ipsum, quo ad se, non re ipsa; *si enim peccauerit, dixit apud Iobum Eliu, quid ei nocebit? altissimum posuit refugium tuum, sicq; nullū malum ad eum appropinquare potest; cadent autem à latere eius mille, & decem millia à dextris eius, ad ipsum autē non appropinquabit; quin malū Deus, quod in ipsum impius cogitat in illum, vt Hieremias ait, effundit.* In peccatore, creatura etiam ad vltionē armata, sumpto scuto inexpugnabili, gladium vibrat, arcum tendit, sagittas ardentibus efficit, duram iram in lāceam acuit. Quid peccator? nihil timet, peccatum quasi aquam bibit, ab inferna-

*cap. 35. 6.**ps. 90. 9.**Is. 27. 1.**cap. 14. 16.*

fernali haud dubio Medea, violentis carminibus in stuporem transformatus.

CAPVT IX.

Christus Dominus peccato mortali offenditur.

Is scilicet, qui verbi diuini hypostasis est, in duabus naturis diuina & humana subsistens, adeoq; verus Deus & homo, genus suum ad tribum illustrissimam Iudæ & prosapiam; ad inclytam Davidis domum ac stirpem reuocans, absque viri alicuius opera, spiritu autem sancto mirabiliter operante & obumbrante cōceptus, & salua matris integritate natus. Is, cuius anima gratia omni, & sanctimonie odorifero vnguento, præ consortibus, ipso conceptionis momento, vncta fuit. Intellectus sapientiam creatam valde perfectam, eaq; triplici, bea-

C s ta,